

Pyhäseikkailu / joulukuu 2021

Moi taas! Minä odotan joulua. Jouluvalmistelut ovat kivoja, mutta joskus vähän hankaliakin. Meillä oli joulukaaos, sillä yksi ilta meinasi mennä pipariksi. Pipareita me leivoimmekin. Äiti oli tehnyt edellispäivänä taikinan valmiiksi. Olin käynyt maistamassa sitä vähän etukäteen, ja yritin tasoittaa tekemäni kolon, mutta äiti huomasi sen kuitenkin. Äiti oli lähdössä seurakunnan joulumyyjäisiin ja jätti meidät leipomaan. Hän oli tehnyt myyjäisiin lanttulaatikkoa. Minä ehdotin, että ne kaikki voi antaa, vaikka ilmaiseksi. Minä en pidä lanttulaatikosta. Äiti sanoi, että myyjäisillä hankitaan rahaa myös lähetystyöhön ja moni pitää lanttulaatikosta.

Me lisäksi kanssa aloimme painella muotilla pipareita. Mirjami-sisko oli paistaja, ja isä sanoi olevansa ylimmäinen maistaja. Mirjami luki kokeisiin uunia vahtiessaan ja hänen kännykässään oli hälytys, että piparit eivät palaisi. Isä yritti myös pitää keittiötä vähän järjestyksessä, mutta melkoinen sotku se oli kuitenkin. Mirjami oli saanut edellisjouluna lahjaksi seimiasetelman piparimuotit. Siinä oli Maria ja Joosef, Jeesus-lapsi seimessä, enkeli, paimen, tietäjä, tähti, lammas ja aasi. Seimeä oli kyllä vähän vaikea hoksata seimeksi. Lisäksi luuli sitä possuksi. Minä nauroin lisäksi, ja lisäksi suuttui ja heitti minua taikinaköntillä. Meille tuli tappelu. Lisäksi ajoi minua takaa, kompastui ja kaatui Kossin päälle, joka nukkui takan edessä. Kossi heräsi ja säikähdyksessä raapaisi lisäksi poskeen. Kossi juoksi sohvan alle, lisäksi itki ja Mirjami huusi meitä olemaan hiljaa, että hän saisi lukea kokeisiin.

Joulukaaos oli täyttä totta. Iskän piti tulla tappelun erotuomariksi. ”Maan päällä rauha ihmisillä”, sanoi isä meille niin kuin enkelit jouluevankeliumissa. Minä olen koulun joulujuhlan joulukuvaelmassa se enkeli, joka ilmoittaa Jeesuksen syntymästä. Mutta nyt me jouduimme molemmat pojat vähäksi aikaa jäähyille. Minä ensin ja lisäksi sitten kun naarmu oli puhdistettu ja laastari oli poskessa. Kyllä riidan sopiminen ja anteeksipyyttäminen on vaikeaa! Emme jaksaneet kuitenkaan kauan murjottaa, koska mukava leipomishomma oli kesken.

Teimme pipareista seimiasetelman. Sulatimme vaahtokarkkeja vähän aikaa mikrouunissa ja ”liimasimme” sen avulla hahmot kiinni piparilevyyn. Pipareiden koristeleminen oli kaikkein hauskinta. Seimikin näytti hyvältä, kun sokerivesikuorrutuksella teki Jeesus-vauvan pään. Isä sanoi, että nyt joulun päähenkilö erottuu hyvin. Seimiasetelmasta tuli niin hieno, että päätimme tehdä sellaiset joululahjaksi vielä vaarille sekä mummilta ja ukille. Joululahjojen antaminen on kivaa. On mukava ajatella jo etukäteen, miten lahjaan saaja ilahtuu lahjasta. Lahjaa on aika vaikea pitää salaisuutena. Lahjan saaminen on kyllä vielä mukavampaa. (Paitsi jos paketissa on kalsareita tai jotain muuta äidin mielestä hyödyllistä.) Mitähän minä saan lahjaksi? Isä sanoi, että joulu on erikoinen juhla, kun Jeesus on synttärisanskari ja me muut saamme lahjoja.

Ihmettelitkö, että minä olen enkelinä jouluevankeliumissa? Minä halusin sen roolin. Ja ope sanoi, että Raamatussa enkelit kuvataan nuoriksi miehiksi. Muut enkelit ovat tyttöjä, ja he tahtovat hiuksiinsa kultanauhat. Minä en todellakaan! Olisin halunnut miekan käteeni, mutta en saanut. Ope kertoi enkelien olevan rauhan asialla. Paimenista yksi on tyttö ja muut ovat poikia. Me enkelit seisomme korokkeella, kun ilmestymme paimenille. Viime harjoituksissa mokasin. Saimme sanottua, että ”Jumalan on kunnia korkeuksissa”, mutta samassa horjahdin ja putosin korokkeelta. Harjoituksista ei meinannut sen jälkeen tulla mitään, kun kaikkia alkoi uudestaan naurattaa. Minusta on ihmeellistä, että Jeesus oli Jumala ja ihminen yhtä aikaa. Jumalalla on hyvä mielikuvitus, kun hän keksi tuollaisen tavan tulla pelastamaan ihmiset.

Piparien leipomisesta kertominen jäi vielä kesken. Viimeinen pellillinen paloi, mutta me koristelimme ne piparit joulukuuseen ripustettaviksi. Hoilasimme samalla isolla äänellä ”Joulupuu on rakennettu” -laulua. Saimme keittiön jonkinlaiseen kuntoon ennen kuin äiti tuli kotiin. Äiti kiitteli meidän aikaansaannoksiamme. Iskän nimelle ostettu arpa oli voittanut suklaaleivyn. Isä jakoi sen meidän kanssamme. (Minä en olisi jakanut. En ainakaan koko levyä). Äiti päivitteli ajan nopeaa kulumista ja voivotteli, että joulu tulee aivan kohta. Aikuiset ovat kummallisia. Minä toivon, että joulu tulisi heti!

Jouluterveisin Pietu

TEHTÄVÄ 1. Täydennä tekstin puuttuvat sanat. Löydät sanat alta ja yksi sana on ylimääräinen.

Joosef ja Maria olivat matkalla Juudeaan Betlehemiin, jossa heidän nimensä oli määrä kirjoittautua _____ . Kaikki majatalot olivat täynnä, joten heidän täytyi mennä nukkumaan yöksi talliin. Tuona yönä tallissa Maria synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Jeesus.

Samaan aikaan niityllä oli _____ vartioimassa lompaitaan. Äkkiä heitä ympäröi ja Herran enkeli ilmestyi heille sanoen ” Älkää _____ , tänään teille on syntynyt vapahtaja Betlehemin kaupungissa. Löydätte hänet seimessä kapaloituna.”

Paimenet lähtivät kohti seimeä ja löysivät Marian, Joosefin ja vastasyntyneen vauvan. He kiittivät _____ ja kertoivat kaikille mitä olivat nähneet ja kuulleet.

PAIMENIA JUMALAA VEROLUETTELOON TÄHTI PELÄTKÖ

Mikä sana jäi käyttämättä? _____

TEHTÄVÄ 2: Piirrä alle, mitä antaisit perheesi jäsenille joululahjaksi. Kirjoita myös nimet.